

Felix Mendelssohn: Cellomuziek

Na de twee prachtige cd's van Ronald Brautigam met Mendelssohns Lieder ohne Worte is het geen toeval dat hij de cellomuziek van dezelfde componist net zo goed speelt. De cellist Poltera heeft net als Brautigam een fijne neus voor de balans tussen beschaving op het randje van saaiheid en intense impliciete dramatiek. De twee sonates klinken als grootse stukken en de overige werken, vaak korter en minder pretentief, krijgen de ernst en schoonheid die ze verdienen.